Toegevoegde bijlage bij de nota naar aanleiding van het verslag wetsvoorstel btw-behandeling van vouchers

Concept van de aanpassing van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968 in verband met het wetsvoorstel btw-behandeling van vouchers

Artikel I

Aan **artikel 21** van het Uitvoeringbesluit omzetbelasting 1968 wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

3. Als waardebonnen als bedoeld in het eerste en tweede lid worden niet aangemerkt:

a. waardebonnen die ten tijde van de verstrekking kwalificeren als een voucher als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, onderdeel t, van de wet;

b. waardebonnen die alleen gezamenlijk met andere waardebonnen kunnen kwalificeren als een voucher als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, onderdeel t, van de wet.

Algemeen deel

2.2 Uitvoeringbesluit omzetbelasting 1968

Op 27 juni 2016 is door de Raad van de Europese Unie de voucherrichtlijn vastgesteld. Deze richtlijn introduceert een aantal regels op het gebied van vouchers in de BTW-richtlijn 2006.[1] De wet van PM tot wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 (btw-behandeling van vouchers) (Stb. PM) implementeert de voucherrichtlijn in de Wet op de omzetbelasting 1968 (Wet OB 1968) met ingang van 1 januari 2019. In dit verband dient een artikel in het UBOB 1968 over de btw-behandeling van zegels (waardebonnen) in lijn te worden gebracht met deze nieuwe btw-regels voor vouchers.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I (artikel 21 van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968)

Artikel 21 van het UBOB 1968 heeft betrekking op gevallen waarin de ondernemer aan zijn afnemer bij de levering van goederen zegels (waardebonnen) verstrekt die bij hem of bij een andere ondernemer kunnen worden ingewisseld tegen goederen al dan niet met bijbetaling. De waardebonnen kunnen van papier of een ander materiaal zijn, maar ook digitaal zijn. Vaak moet de afnemer een aantal waardebonnen sparen voordat hij deze kan inwisselen.

Het kan ook voorkomen dat één waardebon alleen al kan worden ingewisseld voor één nader bepaald goed of een door de afnemer te kiezen goed uit een aantal verschillende goederen. Voor het eerste geval kan gedacht worden aan een waardebon op de verpakking van een fles schoonmaakmiddel die recht geeft op een schoonmaakspons. Het tweede geval kan betrekking hebben op een zelfde waardebon die niet alleen kan worden ingewisseld voor een schoonmaakspons, maar in plaats daarvan ook voor een netje met drie citroenen. Van de toepassing van artikel 21 van het UBOB 1968 moeten deze waardebonnen worden uitgesloten. Ze

[1] Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PbEU 2006, L 347).

kwalificeren immers op het moment van uitgifte als een voucher waarop de algemene voucherregels van hoofdstuk V, afdeling 11 van de Wet OB 1968 van toepassing zijn.

Daarnaast kan het ook voorkomen dat waardebonnen weliswaar afzonderlijk niet kwalificeren als een voucher, maar dit gezamenlijk wel kunnen gaan doen. Gedacht kan worden aan de bovengenoemde fles schoonmaakmiddel, waarbij aan de consument bij aanschaf één waardebon wordt verstrekt, maar waarbij de consument eerst tien waardebonnen moet verzamelen op een spaarkaart, voordat hij die spaarkaart kan inwisselen voor een schoonmaakspons dan wel voor een ander goed naar keuze. In dit voorbeeld kwalificeren de waardebonnen afzonderlijk niet als voucher. De waardebonnen kwalificeren gezamenlijk wel als een voucher, namelijk als de spaarkaart is volgeplakt. Vanaf dat moment bestaat er bij de deelnemende ondernemers de verplichting om de spaarkaart te aanvaarden als inwisseling voor bepaalde goederen. Vergelijkbare voorbeelden kunnen worden gegeven waarbij de waardebonnen een digitaal karakter hebben, zoals digitale spaarpunten. Voor de toepassing van artikel 21 van het UBOB 1968 moeten daarom ook dit soort waardebonnen worden uitgesloten. Op de volle spaarkaarten zijn immers de algemene voucherregels van hoofdstuk V, afdeling 11 van de Wet OB 1968 van toepassing.